

DEL SECTOR...

Des de Riells del Fai

Tenim de demanar perdó als nostres lectors ja que algunes de les notícies que donem, alguna vegada ja són un xic passades, i és que la nostra Revista, no surt quan vol, sinó quan pot. Això fa que ens trobem a vegades que la notícia ja ha deixat de ser-ho, però tot i així, ens sembla que devem consignar, més a temps o menys, les coses que passen al nostre poblet, almenys queda constància del que va succeint i sempre és bo que, d'una manera o altra, les coses es diguin, encara que al lector li arribin un xic tard. Però devem dir que no és ni culpa de la Revista, ni del corresponçal; direm allò que deien els avis, la culpa és del manxaire..., ara s'acostuma a dir que la culpa la té el Govern... i consti que, seguint el nostre costum, no volem fer partidisme polític.

Una notícia un xic atrassada, però que val la pena de dir, fou l'èxit que va tenir la nostra festa de Carnaval a Riells, celebrada el dia 11 de febrer a Can Sabater. Una gentada, a la sala no s'hi podia donar un pas de plena, i el més bonic, plena de disfresses, grans i petits. Hi hagué premis: cal dir que el primer premi femení, fou per la Srta. Padrós, de Sta. Eulàlia, i també tingueren premi, el nostre amic Dantí i la seva acompanyant Teresa. Com es pot veure, les nostres festes, ja van més enllà de la nostra frontera... El premi infantil fou pel nen Albert Bramona. Pel Jurat, fou una tasca molt difícil, ja que hi havia disfresses molt ben trobades i elegants, que també mereixien premi; però, és clar, no n'hi havia per a tothom.

Des de les festes de Nadal, corria el rumor que l'Agrupació Manelic s'havia desfet. Ja se sap com van aquestes coses: algú va començar a dir-ho i bla, bla, bla..., ja era cosa feta, no existia el MANELIC. Cal dir que és l'Agrupació més antiga i de prestigi agrosolat, amb més de 40 anys de vida artística i cultural. Què passa doncs? Tothom es feia la pregunta. Algú va dir que la Junta havia dimitit. Naturalment vàrem començar a mobilitzar la nostra corresponçalia i, en realitat, ningú sabia res en concret. Vàrem repassar els programes de les festes passades, i vàrem veure que hi figurava el «Manelic» com totes les altres Agrupacions i Clubs.

El resultat de tot això va ser que el dia 25 de febrer es va convocar una Assemblea Extraordinària pel president, Sr. Bos. Afortunadament no va passar res del que pel poble corria, no es va desfer el MANELIC. Hi hagué canvi de Junta, canvi de president i secretari i d'alguns membres més de la Junta. Sembla que hi ha un ressorgiment i una vivència, cosa que ens alegra molt, doncs hauria estat una llàstima que una Agrupació tan antiga es perdés. Es reprendran les Caramelles, hi haurà funcions de teatre, per Pasqua s'anuncià un gran ball amb elecció de la Pubilla de Riells. Endavant, el què cal és que realment hi hagi aquesta comunió entre tots els Clubs i Agrupacions, que no tinguem divergències ni gelosies de si aquest fa això o aquells fan allò. Tots a una, de veritat i amb plena companyonia, que s'hi conegui que hi ha Germanor, tal com va dir el president honorari, Sr. Viñolas.

Sabem que s'han reunit els veïns del carrer Zamenhof per tal d'adecentar-lo poc o molt i que s'hi pugui transitar, que ja hi feia falta...

La Plaça de Riells, va quedar pavimentada, però hi trobem a faltar les voreres... què passa? A més, qui té de cuidar-se d'escombrar la Plaça? La veiem sempre plena de papers i porqueries, ah! i ara que parlem d'això, recordem que a l'Associació ens van dir que es posarien unes papereres, i uns dipòsits per les escombraries... No hem vist res d'això, ¿és que potser se n'han descuidat? Potser val la pena de fer memòria a qui tingui d'ocupar-se d'aquestes coses i, de passada, la font de la plaça ja torna a estar trencada. Algun veí de la mateixa ens ha dit que la jovenalla fa servir l'aixeta per pujar a assegurar a dalt de la font: hi posen el peu... i plaff... aixeta trencada. Potser valdria la pena que alguns pares donessin alguna repulsa als nostres nois, no gaire conscients de les coses del poble, què hi farem... Això ens fa recordar la velocitat d'algun motorista que, a tot

gas, puja i baixa pels nostres carrers amb perill de mort per algun vianant...

I prou..., no volem ser tan criticares, però creiem que és la nostra obligació donar notícia de les coses bones i també de les dolentes. Entre tots tenim de fer-ho tot, però tinguem consciència del que està bé i del que està malament, i consti que tot el que diem, és «vox populi», el que diu l'un i l'altre, i les nostres orelles escolten. Quan escrivim aquesta crònica som a Setmana Santa, Riells està ja ple dels nostres veïns-propietaris-estiuajants, i no voldríem que hi hagués cap accident. Demanem als pares que recomanin als seus fills molta precaució, molta precaució, ara i sempre.

Pensem que ja som a la primavera, que els nostres camps ja són verds i ufanosos gràcies a les darreres pluges, els ametllers ja tenen fulla després de la florida. Pensem que tenim un poblet privilegiat per la natura i seria una llàstima que no aprofitem el que Déu ens ha donat per viure amb l'alegria, pau i tranquil·litat que tothom necessita. Sanegem i netegem el nostre poble que és tan bonic i fan tan de bon veure els seus serrats i muntanyes.

Seguit una idea del Mossèn, s'ha constituït un Consell Parroquial, votat pels feligresos, a l'objecte d'ajudar-lo en les tasques de l'Església i procurar resoldre els petits o grans problemes que puguin sorgir. El primer que s'ha presentat, ha estat l'ocupar-se de les teulades de l'Església, que ja fa dies que estan que fan pena de veure, amb perill que alguna teula caigui al cap d'algú que passi pel carrer.

S'ha posat en marxa el Consell, i quan aquest número surti al carrer, hi haurà ja unes cartes pel poble demanant un donatiu, a qui pugui fer-lo, per tal de poguer arribar a assolir el pressupost de les obres. A més, es demana la col·laboració de paletes i contractistes del poble perquè també hi facin el que puguin. Pensem que entre tots, treurem el perill de teulades i campanar i s'anirà, mica a mica, resolt tot el que es pugui resoldre. L'església és del poble, pel poble, i tots, qui més qui menys, ens en sentim responsables.

El passat Dilluns de Pasqua, i per iniciativa de l'Agrupació Manelic, amb col·laboració com sempre que es fan festes i festetes, dels altres Clubs i Associacions, es celebrà el Ball en el qual devia elegir-se la Pubilla de Riells i la Pubilleta de Riells, amb les seves respectives Dames d'Honor.

Pel Jurat, que era format per set senyors i quatre senyores, els quals actuaven secretament mentre durava el ball, foren elegides les següents senyoretetes:

Pubilla de Riells: Eulàlia Roger; Dama d'Honor: Magda Jover. Pubilleta de Riells: Maria Alba Bufí; Dama d'Honor: Mònica Urquijo.

Els hi posaren, les diferents personalitats que hi assistiren, la clàssica banda amb la bandera catalana, un ram de flors naturals, una capsa de bombons, i obsequis que les diferents botigues, com sempre, donaren gentilmente per les guanyadores. A més, entrada franca durant tot l'any, a totes les festes que es facin a Riells.

A la mitja part, els petits caramellaires donaren una addició als assistents a la festa i es sortejà una magnífica «mona» de Pasqua. El Conjunt PERE VILA, amenitzà la ballaruga, en la qual tot el jovent hi disfrutà de valent.

Devem consignar que, en l'elecció de les pubilles, la lluita entre el jurat fou molt renyida, doncs a molt poca distància de les guanyadores, quedaren les senyoretetes: Montse i Rosa Bonamusa, Dolors Viaplana i M.ª Rosa Griera i Montse Majem. Felicitem a totes les senyoretetes i nenes assistents.

El passat mes de febrer, Mn. Manel, a La Garriga, va unir en matrimoni a Joan Pérez Alcaraz i Nuri Ramos. Ell, fill de Joan Pérez, ben conegut a Riells, ja que fa una colla d'anys que, amb la seva senyora, Isabel, viuen amb nosaltres. Van arribar al poble amb els fills ben petits, ara ja s'ha casat el primer. Felicitem als nuvis, que han anat a viure a La Garriga.

Corresponçal de Riells del Fai